

съ имали възможность да се снабдятъ съ нуждните по въпроса освѣтления. Ний си позволяваме да се съмнѣваме, че тѣ съ били толкова безпристрастни, колкото това би било желателно.

Първите повѣстователи на събитията на тая война бѣха рапортери отъ всичките страни на свѣта, които вървѣха слѣдъ руската ария. Занети единствено да изпращатъ на вѣстниците си колкото се може побѣрже впечатителни новини и драматически разкази, тѣ съ мисляли, че биха нарушили професионалната си длѣжностъ, ако би да се забавятъ съ издирането на историческата истина. Тѣ пишеха всѣкой денъ въ руска срѣда, изложени по единъ фаталенъ начинъ на нейното влияние и твърдѣ често бѣлѣжките имъ съ правени подъ диктовката на известни офицери отъ генералния щабъ, които съ били натоварени нарочно съ мисията да имъ доставятъ свѣдения.

Тѣзи рапортери не съ могли по никой начинъ да провѣряватъ дадените имъ свѣдения по изслѣдование отъ турски източникъ, защото тѣ не съ били запознати съ организацията, състава и операциите на отоманските войски. Тѣ не съ знали даже турски езикъ.

Ето защо тѣ съ се отнасяли спрямо Тур-